

Dragă Pizulescu,

Răspunsul tău m'ă mai esteptă, când
 mi-e neuit azi, și mi' disretească pînă
 și se mi' impăce ea gîndul că dacă eu
 rîmes și pînă a accelerați convingeri și-ace
 lui să sufet, ai rîmes tatun pînă și al
 pînă mi' noastră. De afar, nu mai e în
 crederea ailor d'întai și mi' lîmîta și
 breușă pe care a dau sentimentul că ce poartă
 accenți luptă și impertinențelor, ideal; ei
 apăsa izvoarele din gînduri potinice,
 pînă care închidem ochii și lumina fîcî
 sunt rîmi zădărnice - de care întodea
 căran de floră - dar vine o vreme când
 întolefem zădărnice lor, și ceea ce e înto-
 lor nu mai poartă și obvia rîdelor, tot
 are cum nu mai fortăm un adveșur
 relative roabile brucă de un pînă
 țării și de pînă. Surtă pînă
 în doi ani de țecere silite, mi' i-au
 putut vorbi nimic. E și vine mea, și
 poartă. Dar mai curînd e-a amîndare
 Ești înțeu cu ai rupt sigiliul, și l'eu

rupt într-o vreme mare pentru noi
toți. Întâia pe care o bănuiești că a
fost pentru capul lui Theo, a fost
sub picioarele lui Arhiepiscop. Biserica
care nu l'incăpea l'a alungat
dintr-unu. Li scriștile lui din vreme
plone de ură, de ideal, de învențite
am creșt nou, nu înaltă ca o mândre
peste ruinele înșepțate în vreme
lui. ardept venurile care vor să vie,
și nu intrule, drago Pispalemele, deodchier
tu sei mai putea să le scrie cu
umurul și cu fruntea.

Na, n'ei vrea să găsești noroc și
altor credință din toți, în avântele
mele. Na 'și-ai și pornești de vort
prietelui nostru, deo tu dăruți nu
m'ai și intrabat. Dar filele arde așu
fort pre plin de evenimente, prei-
bit și ale codruți nu înaltăru lui-
cum să vrea — ce să nu 'și vortu

în curvitură, pe care cu alt prilej, le-
și îndrăgise în haine elegante și re-
a îndrăgindu-le, ori proveniri, care
nu pot să curvitură propriu care să
înclina intrinsecă tot ce printru
mea ar vrea să învâlească, și rotun-
desco.

Arhizi, atalto-neră, ~~și~~ a deschi-
"cu sabu cruce" pe prunto mormoa-
tul cor' l' inchiada. Închurich că
ne se implinse. Filile este ve-
veni adu și pe la sfârșitul lunii
vitoare ve trice prunto. Tri,
petru sau adu am, după nevoi,
și după putere. și atim
premierii și vor și implinț.
Dor cât vom meu și implinț,
astupăm încă în curvitură
de la fine. Are cum scrie
urinoare întâi către somforosa

si cum vobis de celestibus, peccati me
leiam citat si estet in le cetero.
Ne tamen gauderile me, et
vire non multum in ai invidere
in pietate mea. Inmultest
spiralele ~~et~~ affectione, dicit me
peccati altera der cel putri peccati
atet, et vire noentia nunciat
estet me va si fort. ~~et~~ nunciat
iubite, me.

11665/2
Muzoi
Literarii
Romino

Car venetate pe coru mi-o do-
reth tu, tu bene et i- et pume
punit, dicit et si tu traise nunciat
in vedore et i- et, si fort
no dau toaduna, peccati, cee
ce et cum vocatit et est adverbial
si adverbial venetate a multo melo.
De-aceea ea nu poeth si cel din
vnu bun si al d'outo.
Demetrius, Florice si et in stranyea
manele Joci, lui Felix si tu si le re-
nuntam pe-ale Maydelinee. Com-